

Anamaria
Smigelschi

Luna
Betiluna
și
Dora
Minodora

EDITURA
ION CREANGĂ

**Luna Betiluna,
Dora Minodora
și grădina**

Dora Minodora e în grădina...

Culin

Mătrăgună

Dalic

Regina nopții

Petunie

Crăiță

Circumărese

Bujor

Mușcată

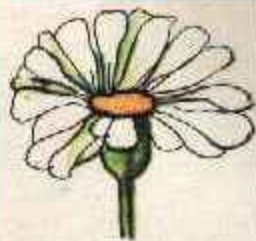
Cin

Trandafir

Geranată

Margareță

Lăcrămoară

Liliac

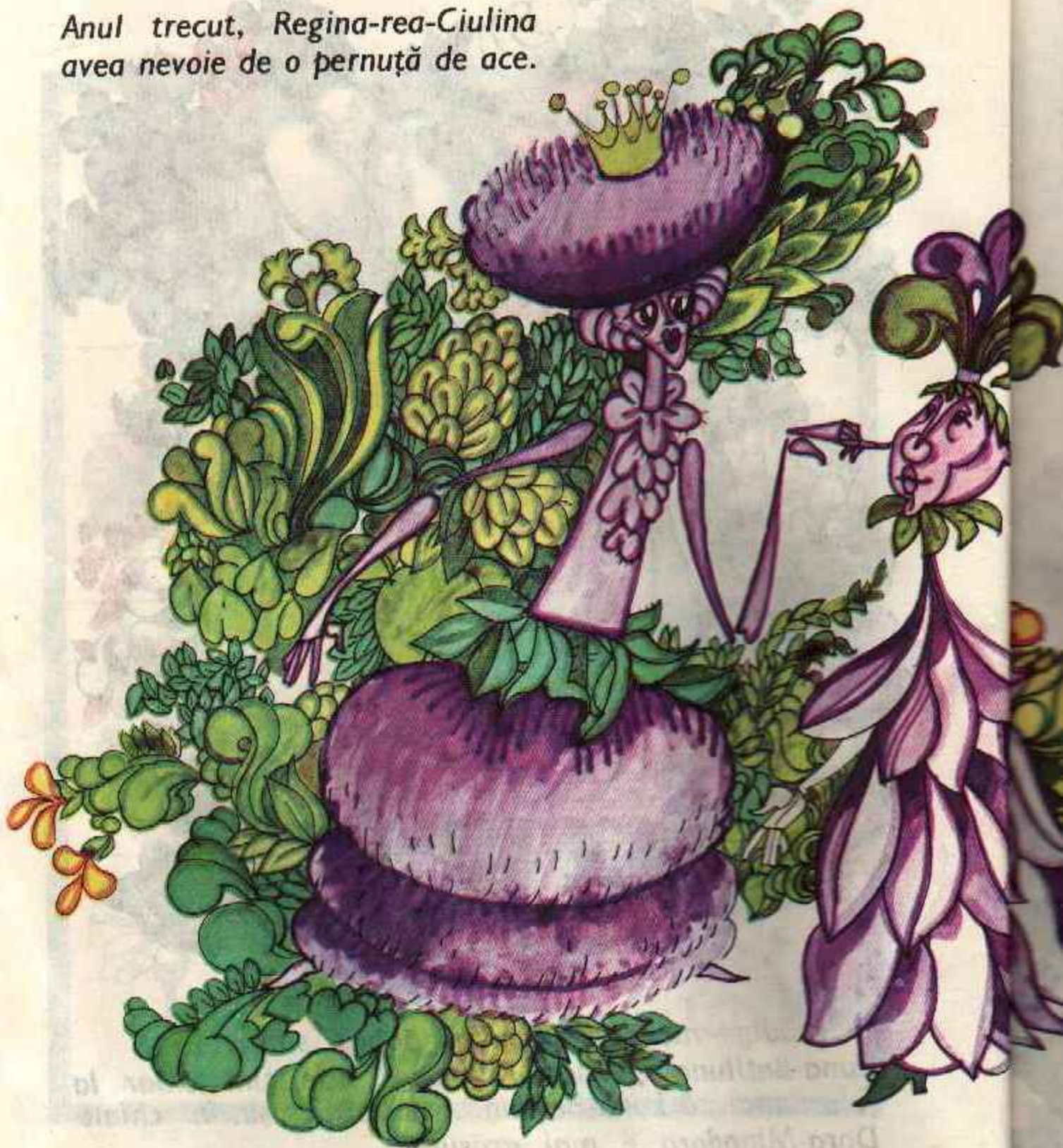

Zorele

În grădina mea trăiesc două păpuși surori:
Luna-Betiluna și Dora-Minodora. Ele sînt chiar la
fel, numai că Luna-Betiluna are părul roșu, în schimb
Dora-Minodora e mai grăsuță.

Anul trecut, Regina-rea-Ciulina
avea nevoie de o pernută de ace.

Sfătuindu-se cu Nebuna-Mătră-
guna, au hotărît s-o fure pe
Dora-Minodora.

Și cînd dormea, după prînz, Dora-Minodora la um-
bra tihnită a Daliei-Rozaliei, înconjurată de som-
noroasele ei prietene, Reginele nopții, Nebuna-Mătră-
guna, haț! o înhăță de picior.

St. Vincent and the Grenadines
Ministry of Education
National Curriculum Framework
Grade 1, English Language Arts

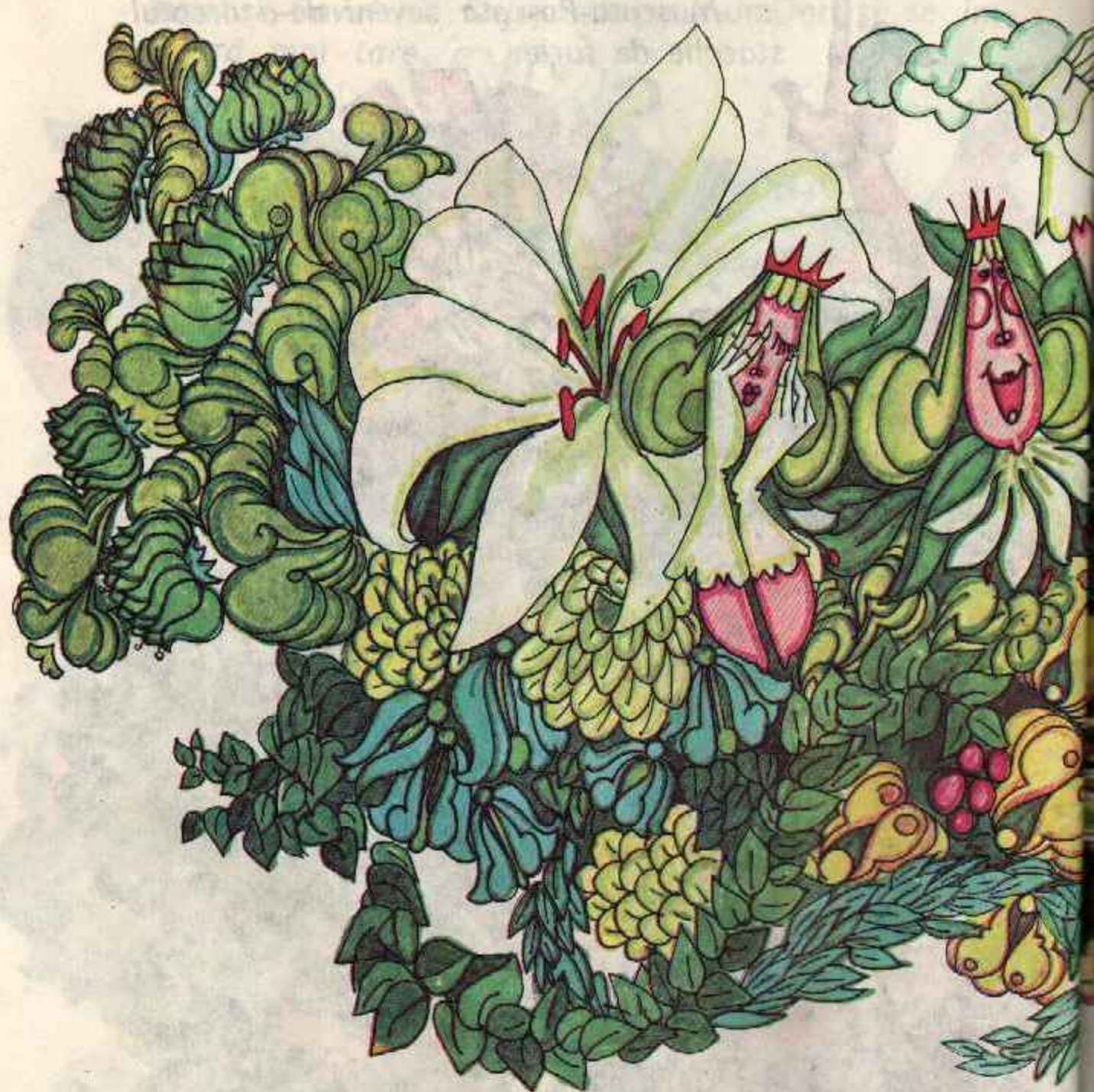
Cînd află, biata Luna-Betiluna începu să plîngă:
Mi-a fost răpită sora, ah, Dora-Minodora!
Petuniile, Crăițele și Cîrciumăresele îngînau triste:
Doraaa... Minodoraaa...

Auzi și Cavalerul Bujor-îmbujorat-de-Dor și se îmbujoră mai tare,

iar Mușcata-Roșcata deveni de-a dreptul
stacojie de furie.

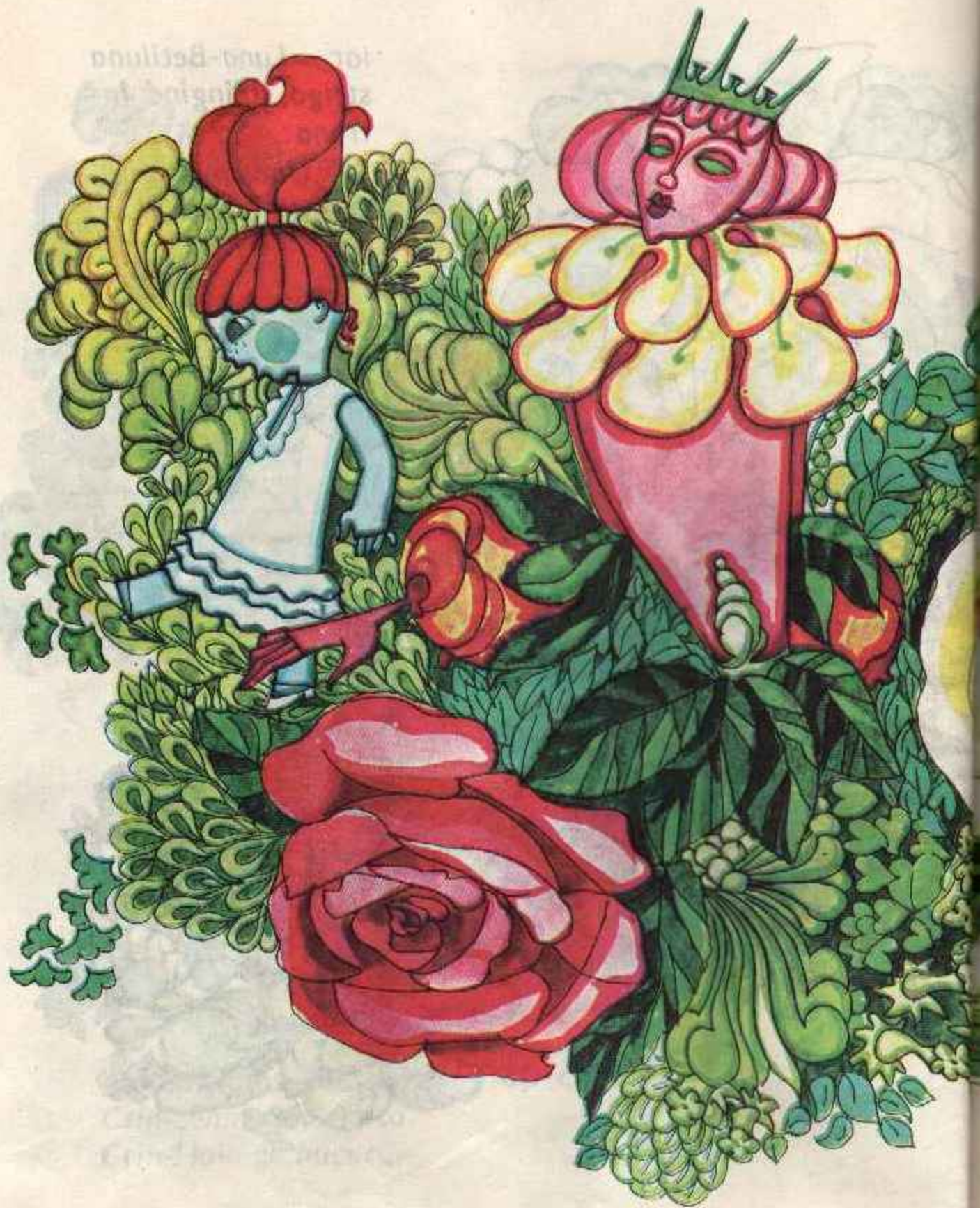

Vestea ajunse la cei doi frați crini.
Crin-Senin se întristă,
Crin-Hain se bucură,

iar Luna-Betiluna
striga, plîngînd în-
truna:

— Unde mi-e sora,
Dora-Minodora?...

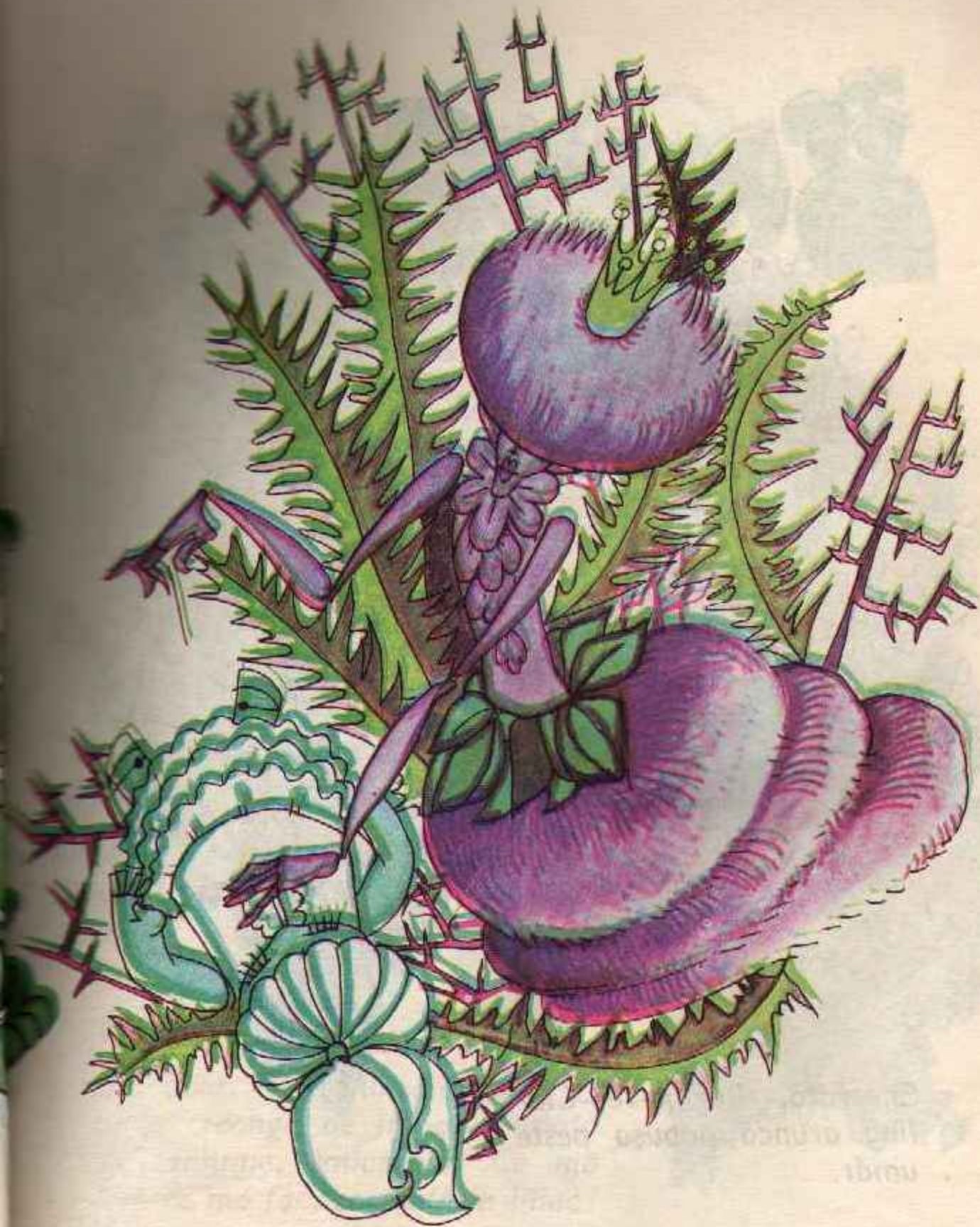
...Și trecu în fugă pe lângă Prințul Fir-de-Trandafir,
care, legănînd regescu-i cap, rosti mișcat:
— Trebuie să facem ceva pentru biata copilă!

În timpul acesta,
Regina-rea-Ciulina, chi-
cotind cu răutate, vru
să încerce noua ei pernuță
de ace.

Garoafa, Margareta
și Lăcrămioarele priveau
albe de groază. Dar nimeni
nu știa că Dora-Minodora are
trupul din celuloid, iar acele, în
loc să se înfigă, se îndoie și se
rup.

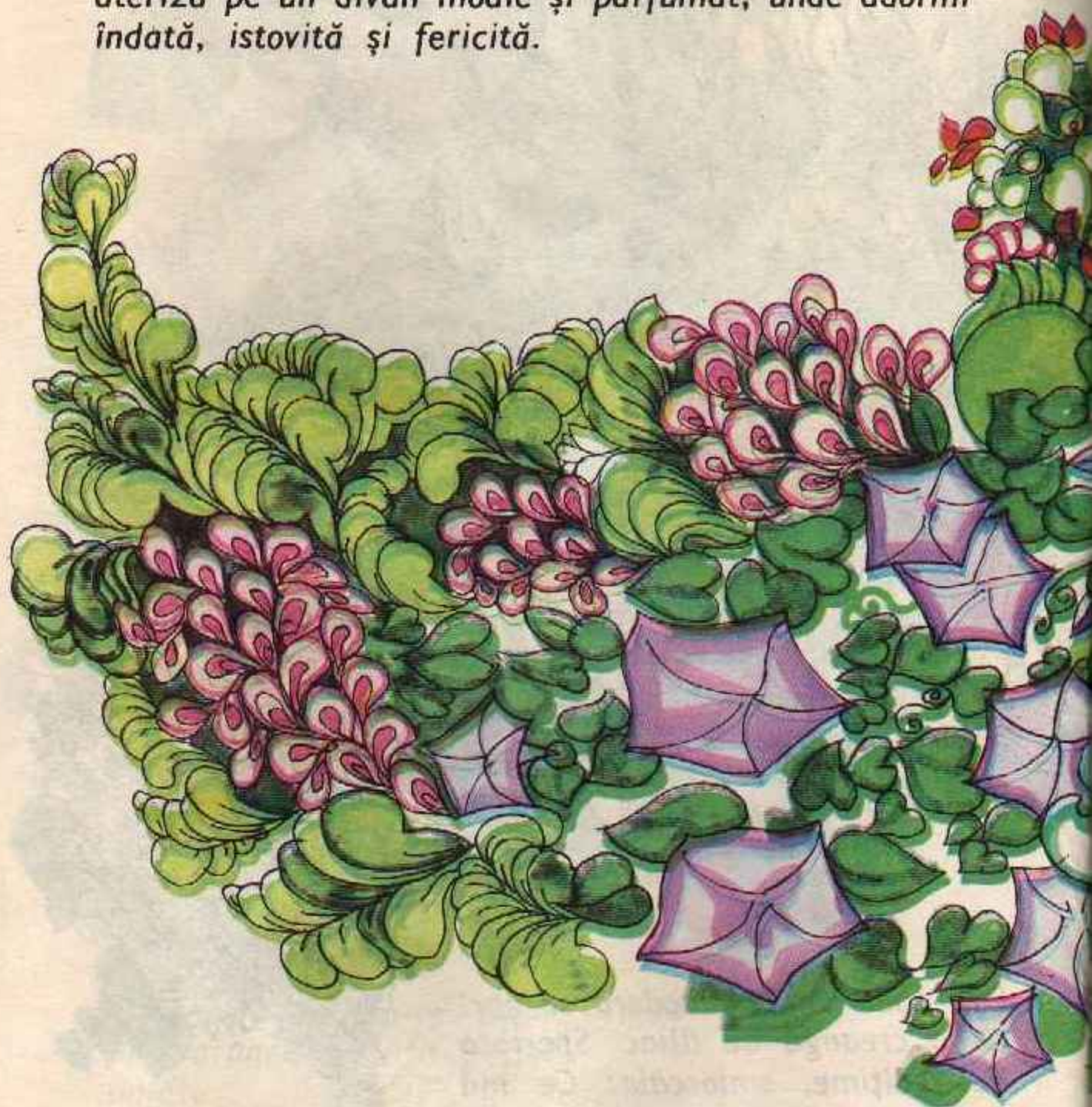

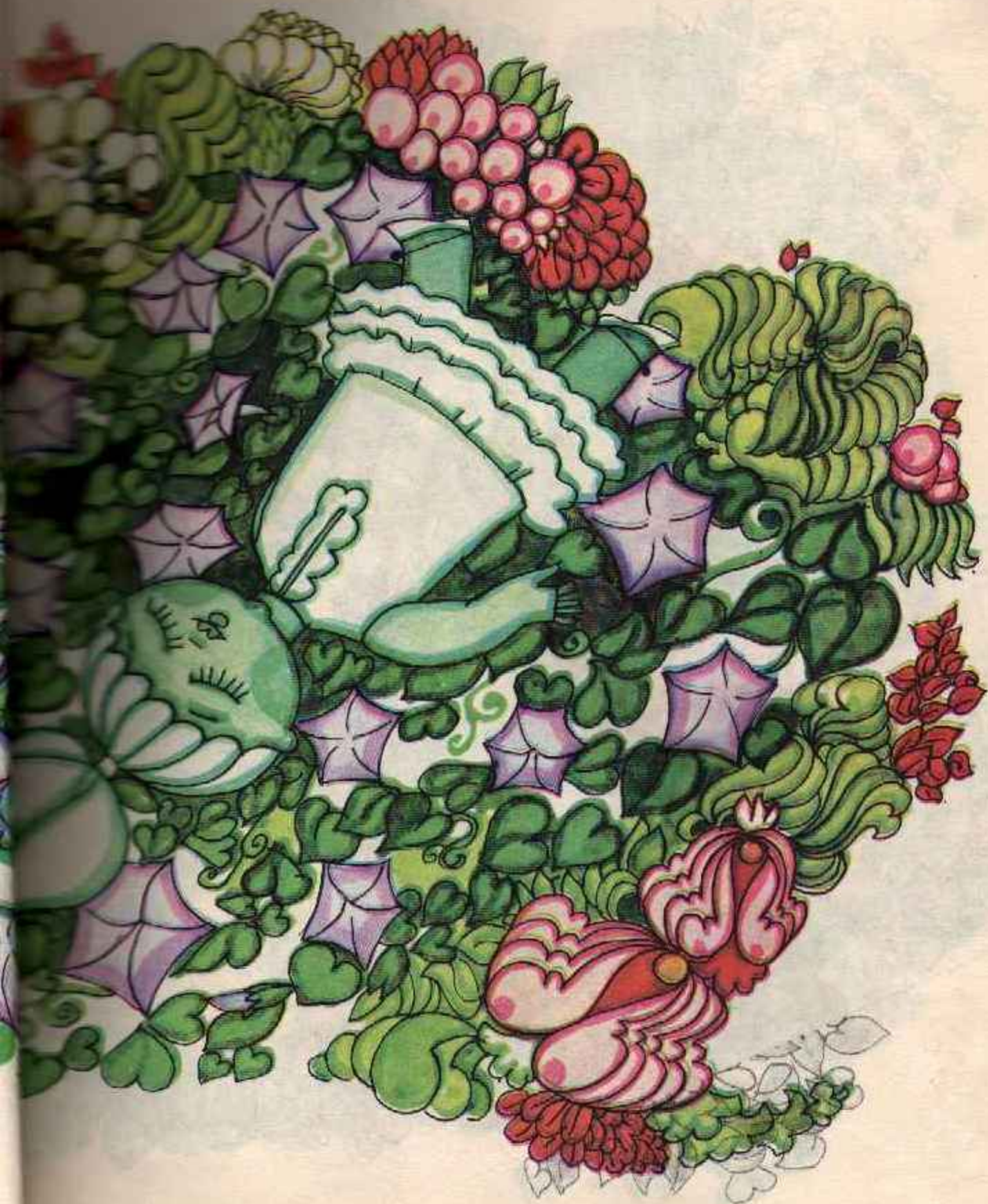
Enervată, Regina-rea-Ciulina aruncă păpușa peste umăr.

Din zbor, Dora-Minodora se opri
pe o creangă de liliac. Speriată
de înălțime, smiorcăia: Ce mă
fac, ce mă fac, cocoțată în liliac?

Dar prietenele ei, florile bune ale grădinii, o auziră și întinseră repede o plasă de zorele. Dora-Minodora ateriză pe un divan moale și parfumat, unde adormi îndată, istovită și fericită.

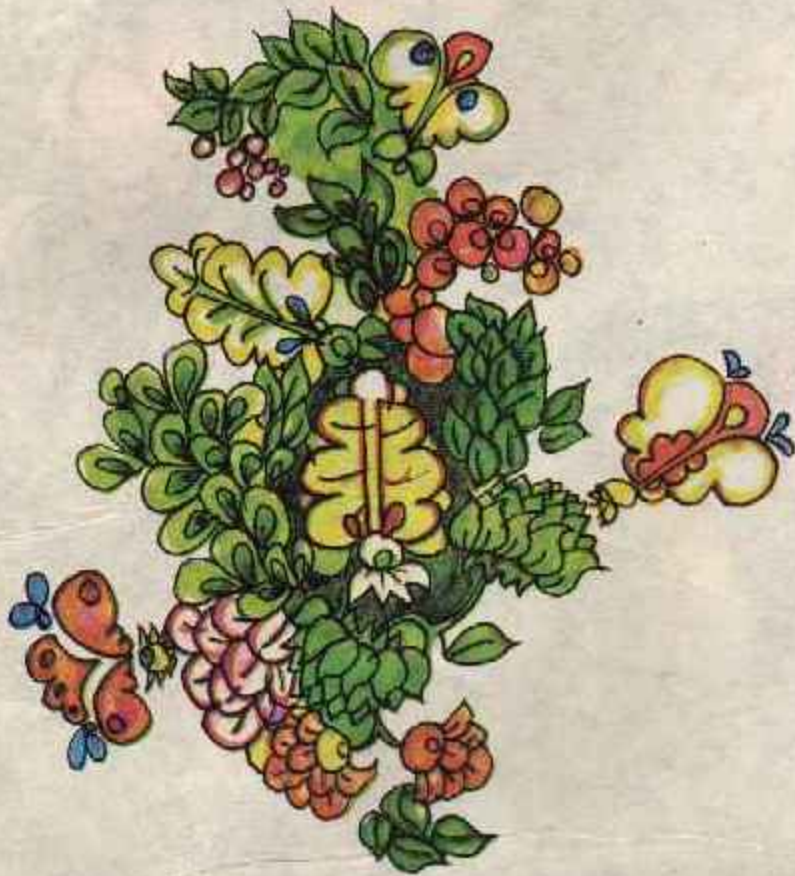

Surorile s-au regăsit, iar eu am avut grijă să gonesc răutatea din grădina mea. De atunci toate merg strună!

**Luna Betiluna
și
Dora Minodora
într-un
Gîz-album
cu
păsărele**

Muscă

Țițar

Rădașcă

Fluture

Lăcustă

Cărăbuș

Păianjen

Mămăruță

Albină

Furnică

Libelulă

Pițigoi

Botgros

Privighetoare

Ciocănițoare

Bufniță

Cuc

Sticlete

Pupăză

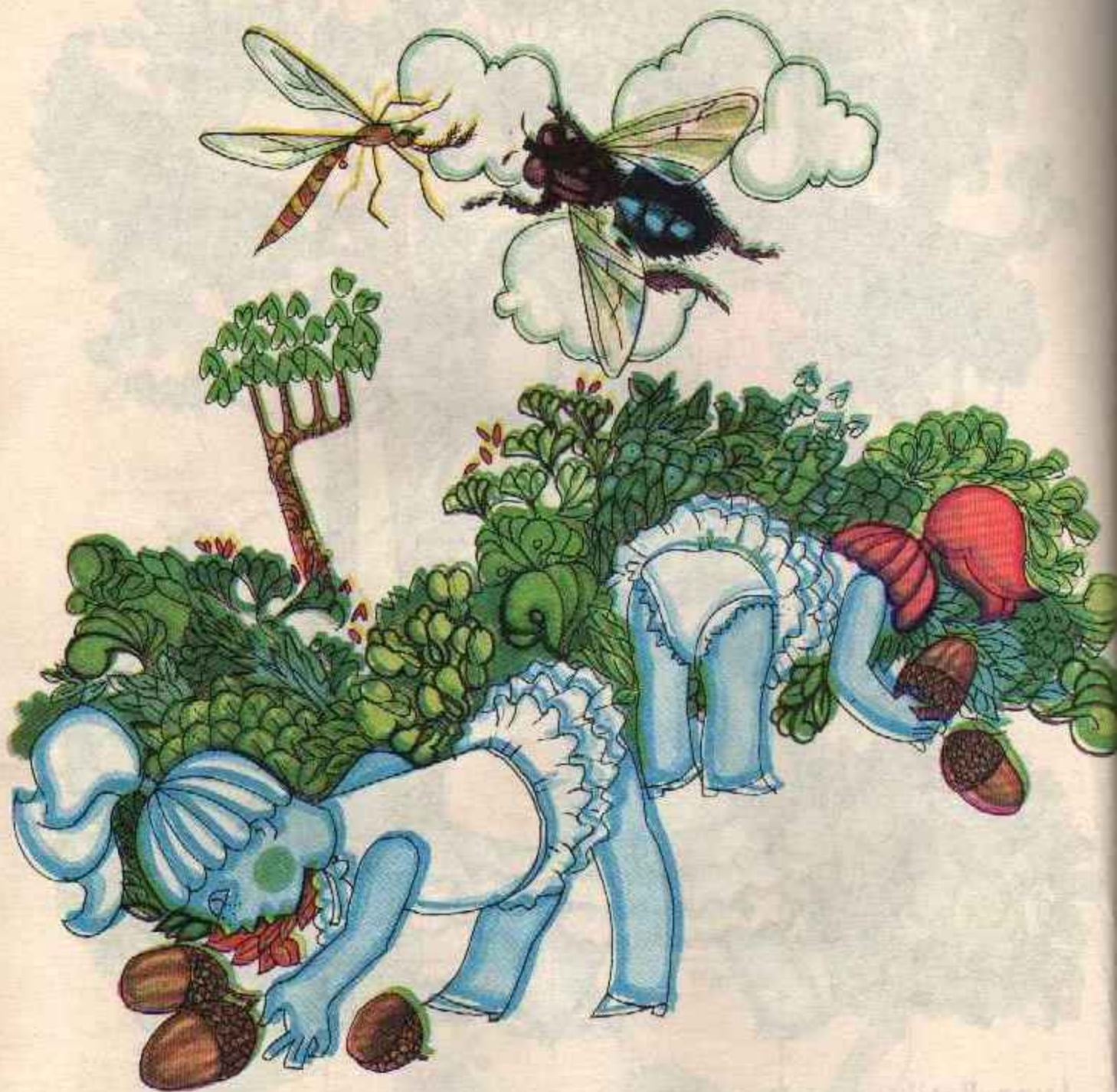

Rîndunică

Luna Betiluna și Dora Minodora (cele două păpuși albastre) au fost de față cînd a început povestea, așa putea spune chiar că de la ele a pornit totul, fiindcă au plecat singure în pădure.

Bizu Muscoi și Țințu Țințar, cum n-au treabă și umblă hai-hui, le-au văzut cum culegeau ghinde, ca să-și facă ceșcuțe.

Și au dat fuga la
Caradașca Rădașca.

Ea și cu Prișnița Coropișnița
tocau mărunt o rădăcină de
mărar bîrfind pe
întrecute.

«Să le prindem și să le punem
să ne toace verdeturile, noi să
nu mai muncim»,
se gândi
Rădașca.

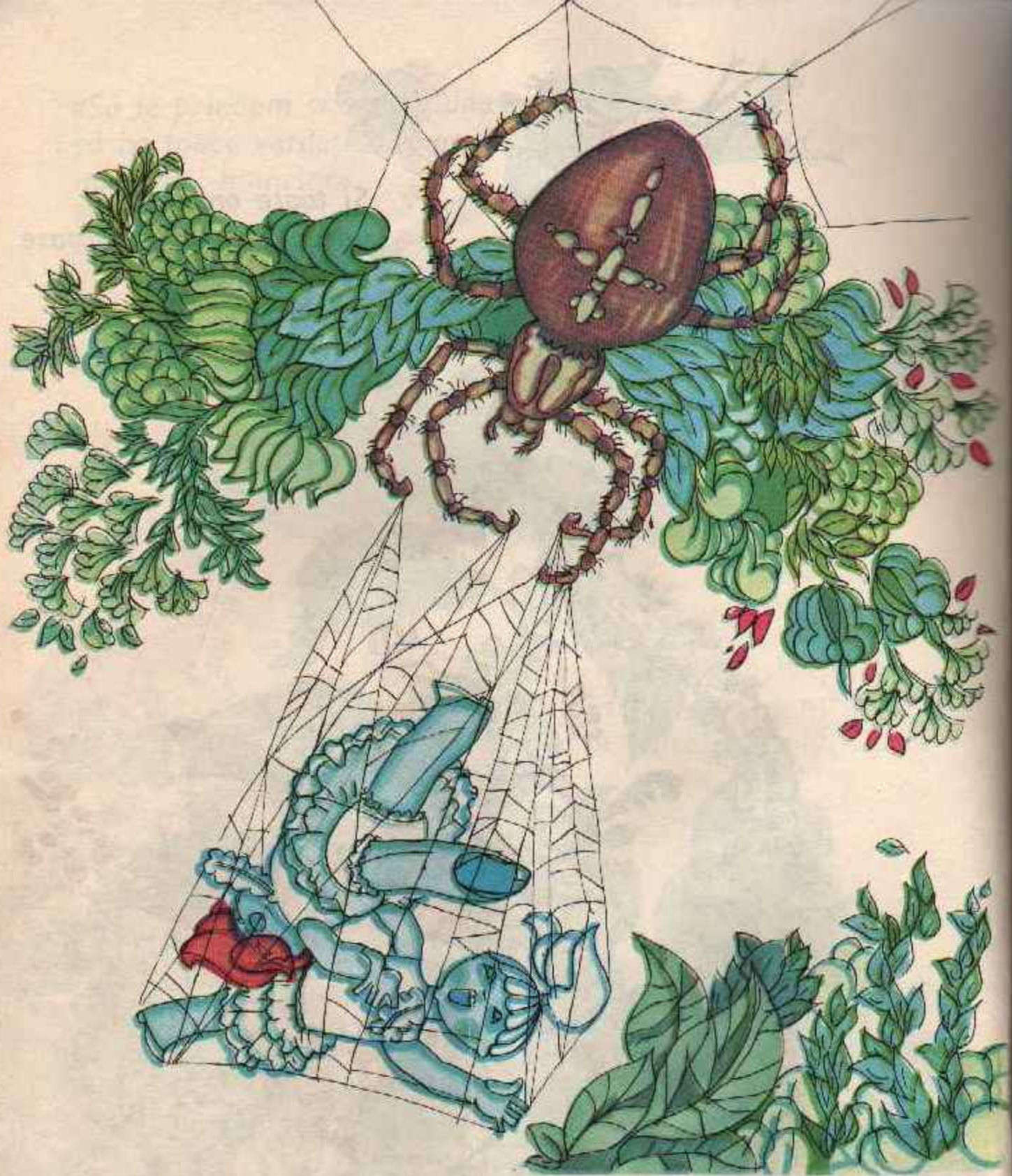
Lăcusta Famagusta îi prinse
gîndul din zbor: «Să nu mai
muncim!» chicoti veselă.

Cărăbușul
Scarabé
intră în
combinație.

Și toate omizile
păroase fură bucuroase
să scape de
treabă.

Păianjenul Fir-de-Cos a fost tocmit să le prindă.

Și
cum le-a prins, zi și noapte,
în scorbura întunecată,
păpușile tăiau plingând
frunze la gize.

Mimi Mămăruța
e bună și miloasă.
«Ai auzit,
dragă, ce-au
făcut dăunătorii?»
îi spuse în șoaptă
Albinei Alba.

«Măi Negrilă Greierilă, ia tu
legătura cu păsările, că le cu-
noști de la școala de muzică»,
ziceau furnicile.

Dădu fuga Greierele la
Pantelică Pițigoi și,
de la distanță,

pentru siguranță,
îi povesti toată tărășenia.

«Scandalos!» zise Gogu Botgros,
cînd află și el mai pe seară.

«Ăștia nu mai au rușine!
Să le dăm o lecție să ne știe
de frică,
măi Pițigoi Pantelică!»

Și așa începu războiul insecticid din Pădurea Andronache

Ciocaboc Ciocănițoarea luă conducerea
și mai întâi și întâi culese coji goale
de castane pentru
prizonieri.

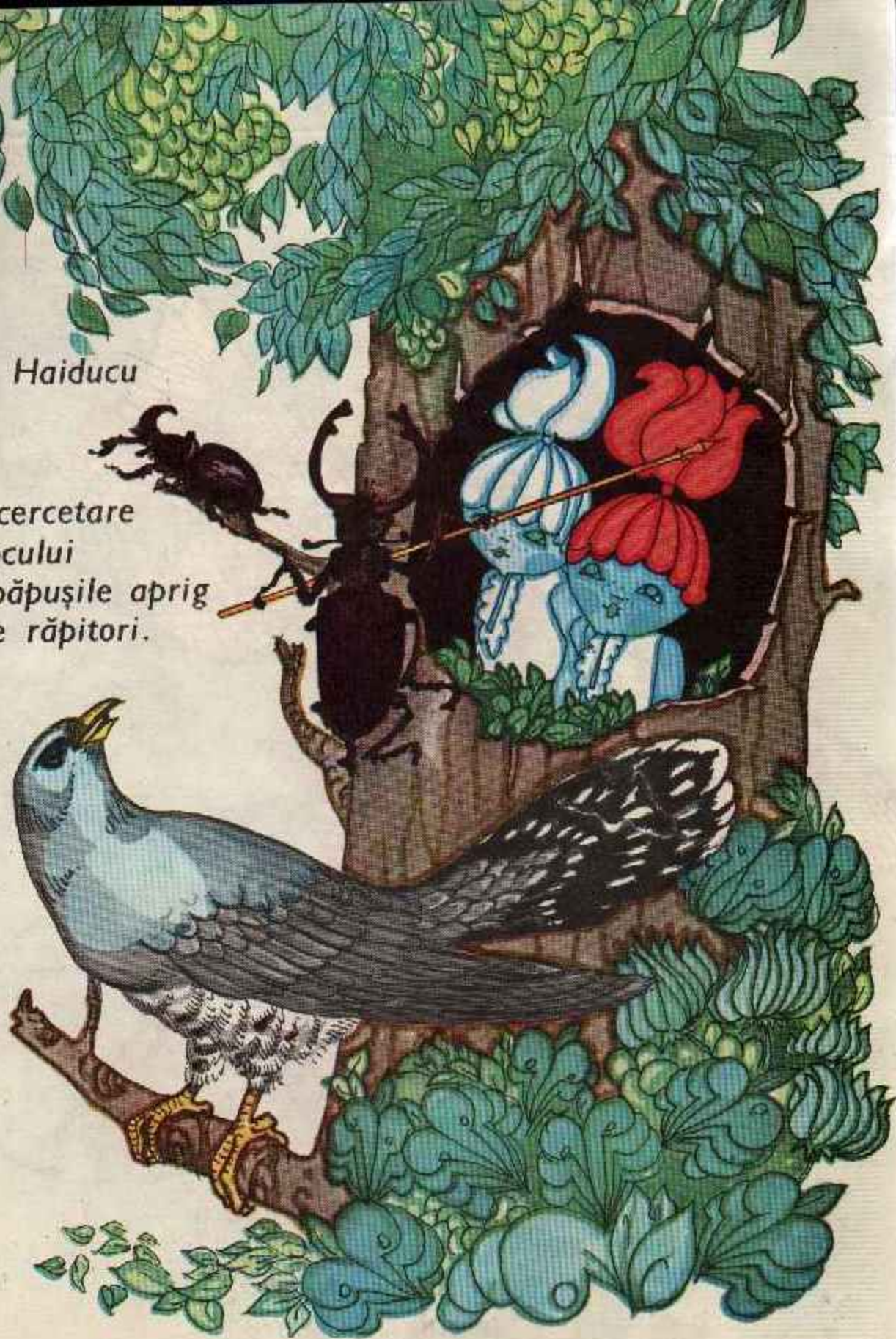
Triluri

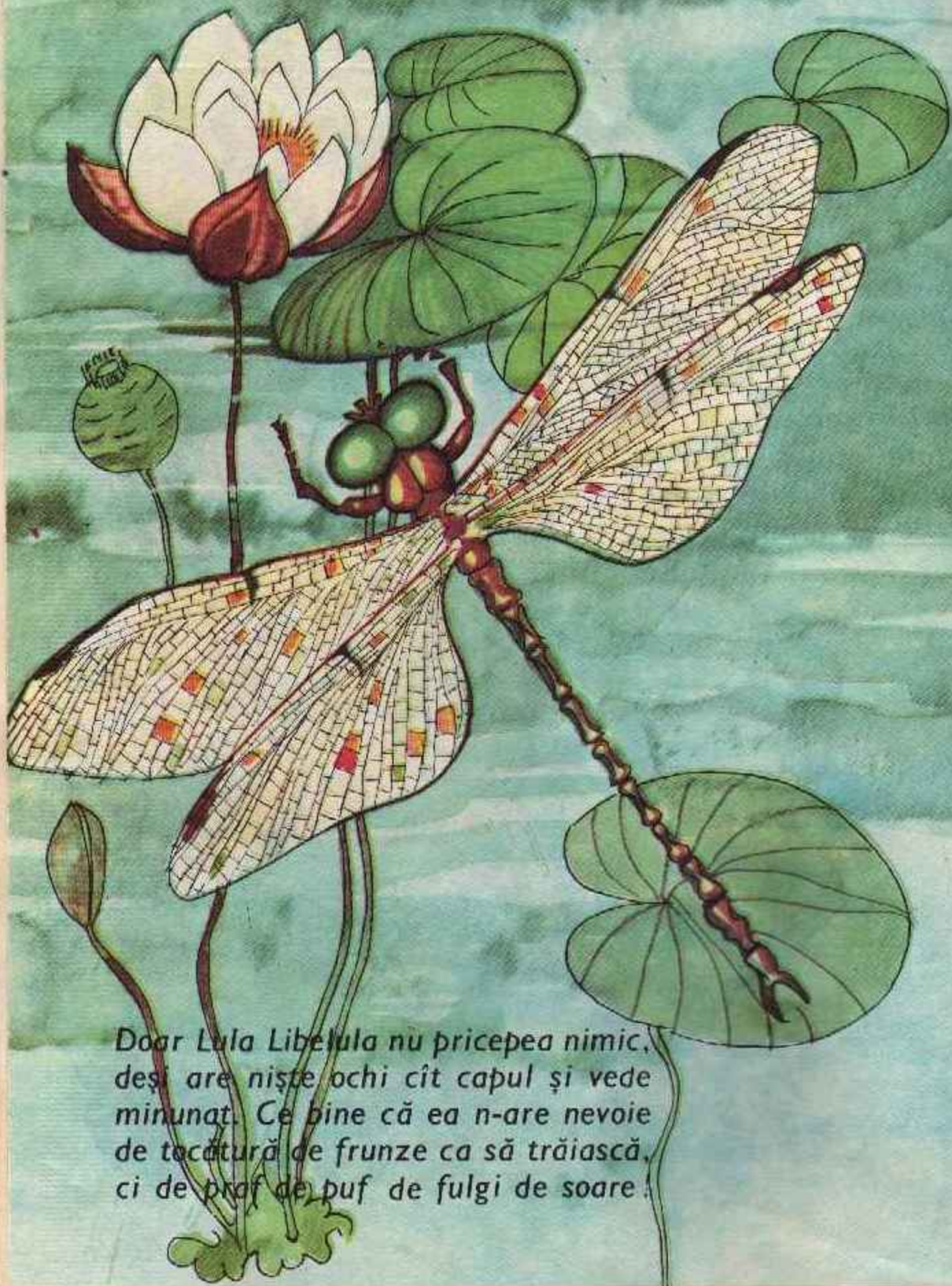
Privighetoarea era prea obosită
de concertele sale nocturne,
așa că n-a participat.

Iar Cucu Haiducu
bătăios,

porni în cercetare
la fața locului
și văzu păpușile aprig
păzite de răpitori.

Doar Lula Libelula nu pricepea nimic, deși are niște ochi cît capul și vede minunat. Ce bine că ea n-are nevoie de tocătură de frunze ca să trăiască, ci de praf de puf de fulgi de soare.

«Pupăzo! Tu nu faci nimic?»
zise rîndunica.

«Ohoho!» făcu Pupăza
și-și luă
zborul.

S-au adunat
păsările în stol puternic
deasupra pădurii.
Bufnița, nemișcată,
gîndea batjocoritoare:
«Furtună într-un
pahar cu apă!»

Era tocmai la masă
ceata nerușinată,
cînd...

Nu vă spun
ce s-a pornit,
a fost ceva
FOARTE CUMPLIT!

Fluturașii
au scăpat,
sînt prea
frumoși
pentru mîncat!

Și rochița rîndunicii,

și lămița,

și fluturele amiral...

Onete și Sticlete
(doi sticleți)
au ridicat în zbor păpușile
eliberate, în timp ce sub ei
pădurea clocotea de zbucium.

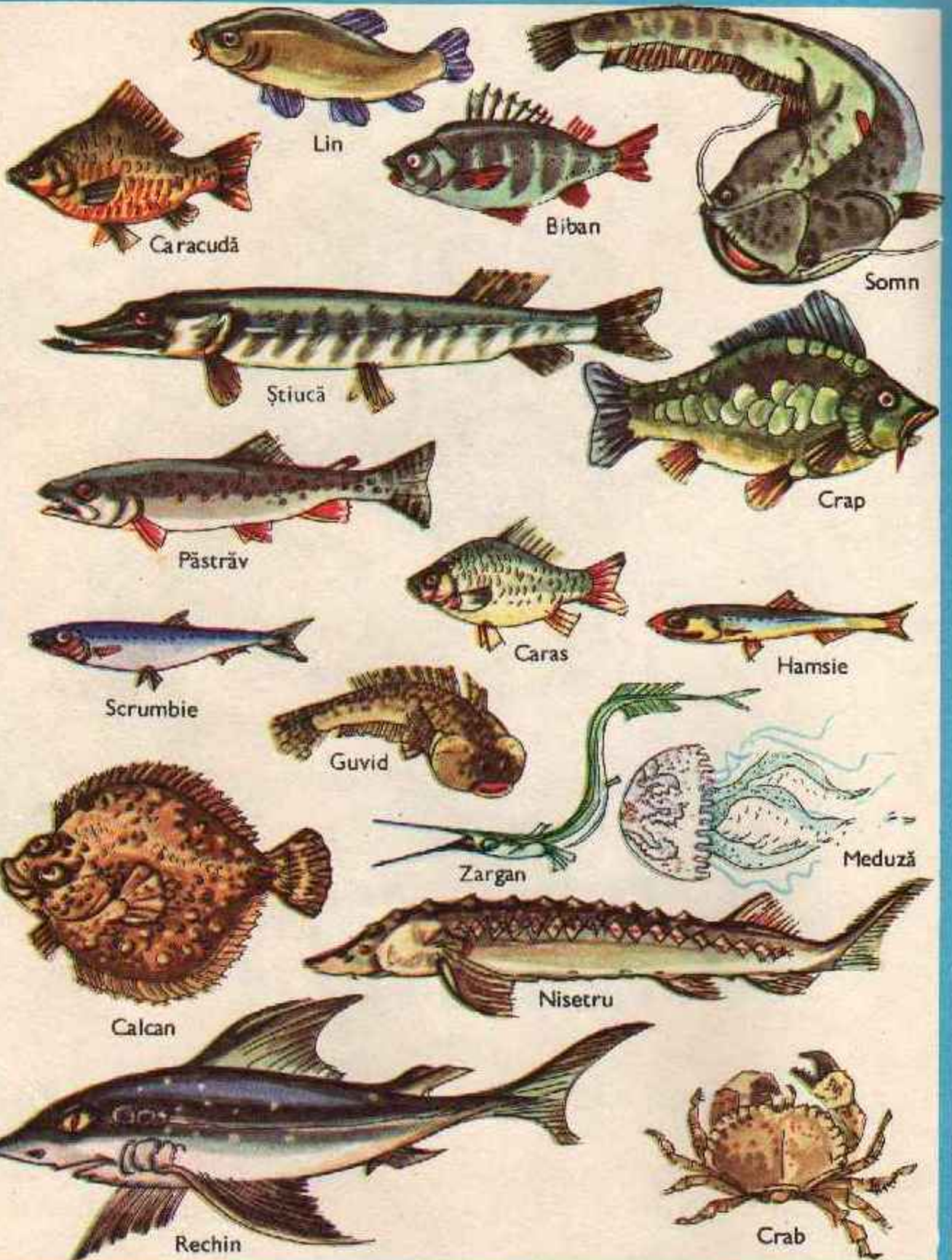

Luna Betiluna și Dora Minodora au plecat spre casă în cîrișit voios de păsărele.

Iar gizele despre care v-am vorbit n-au fost stîrpite cu toate, dar de atunci, sînt mult, mult mai disciplinate.

**Luna Betiluna
și
Dora Minodora
în țara lui
Pește-
Mămăliga-
Prăpădește**

Caracudă

Lin

Biban

Somn

Știucă

Crap

Păstrăv

Caras

Hamsie

Scrumbie

Guvid

Zargan

Meduză

Calcan

Nisetru

Rechin

Crab

Luna Betiluna și Dora Minodora, cele două păpuși albastre, au primit în dar o broșă s-o poarte cu rîndul. E în formă de semilună și mare cît o farfurioară de păpuși.

Luna Betiluna nu voia s-o poarte la pescuit, dar Dora Minodora, cu care nu te prea poți înțelege, și-a prins-o drept pe burta ei gogonată.

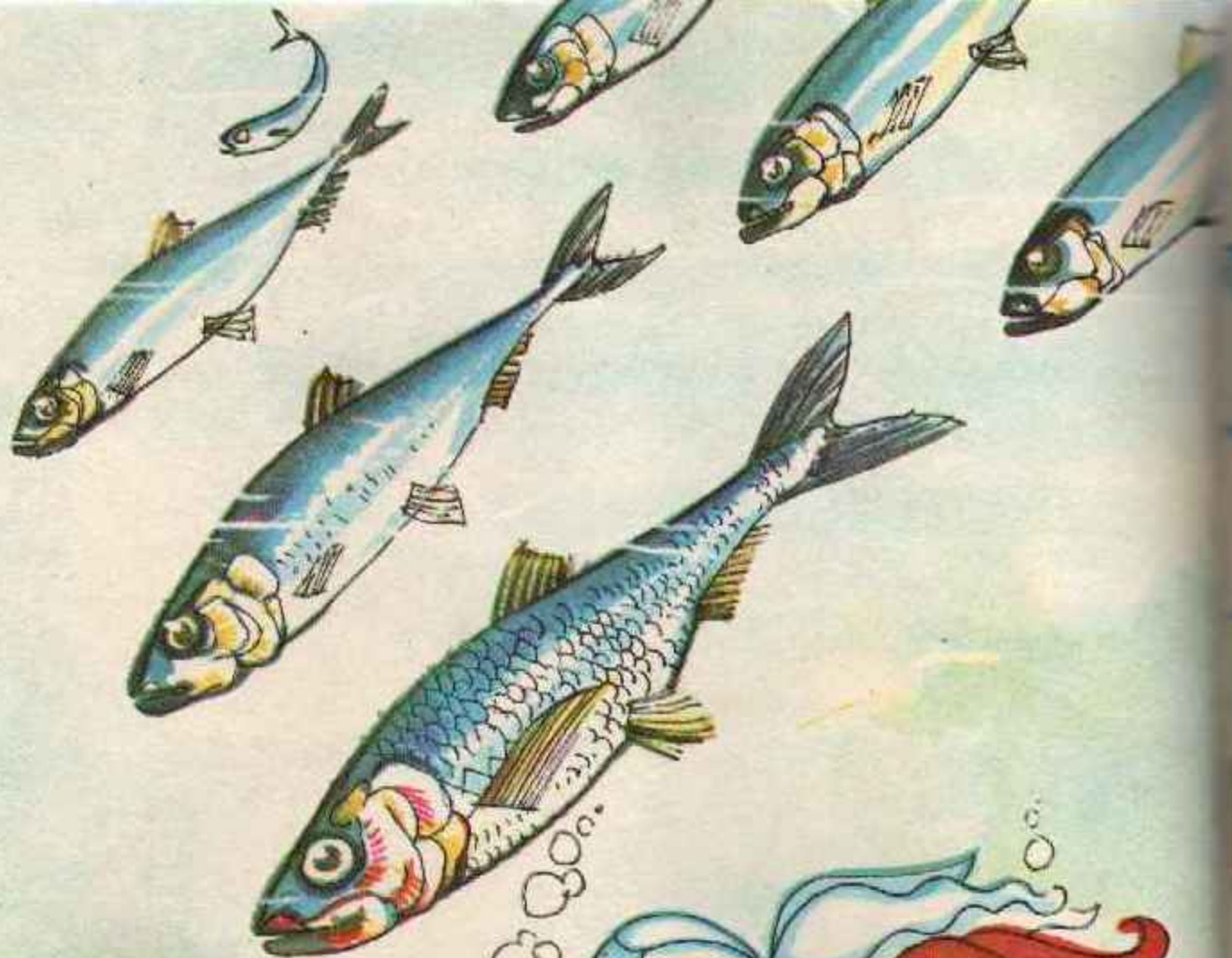

Cum era de așteptat,
broșa se agăță în undiță,
iar un păstrăv, viteaz,
ce stătea la pîndă,
hap, o clămpăni
din zbor.

Dora Minodora
huștiuluc!
în apă,
să prindă hoțul,
iar Luna Betiluna,
grijulie, după ea.

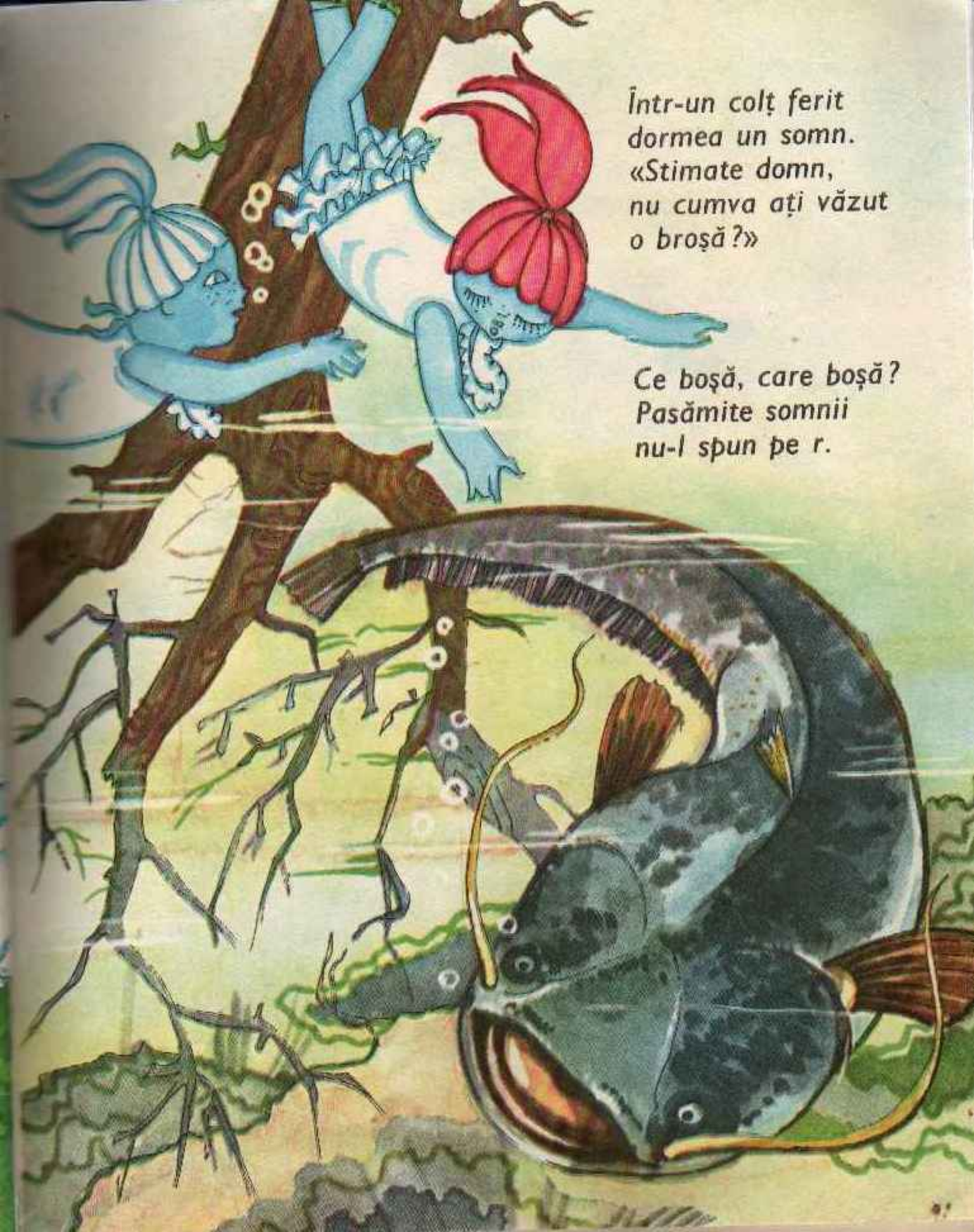
Păstrăvul e lacom, dar nu și prost:
«N-are rost s-o înghit»,
își zise și o puse jos lângă
o mreană ca o havană,
ce fugi vioaie cu așa pomană.

Au luat-o și păpușile
pe riu la vale,
pînă ce au ajuns
în Dunăre.

Odată ajunse,
au început să
întrebe.
Trei scrumbii cu
trei scrumbii,
cu o scrumbie
(un fel de colonie)
nu știau nimic
de bijuterie.

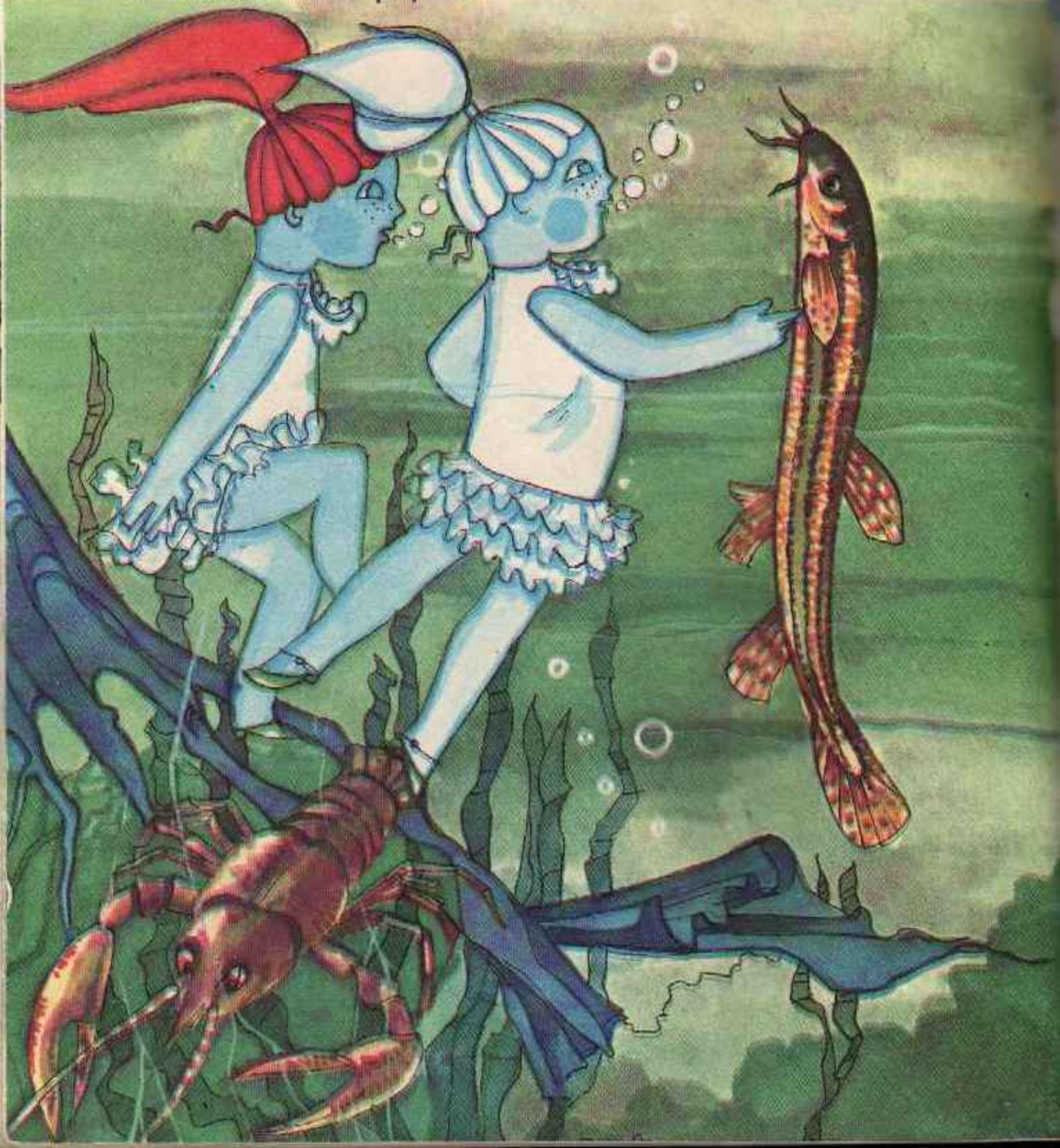

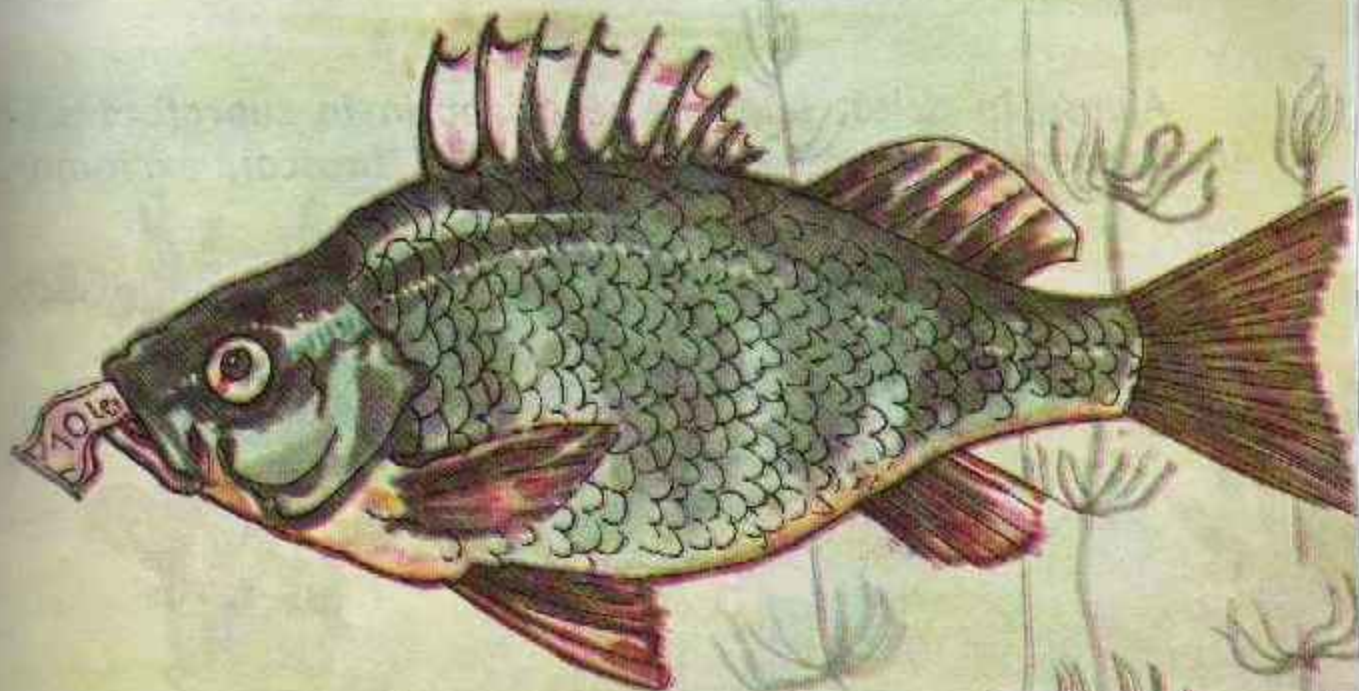
The illustration shows two blue-skinned characters with large, expressive eyes. One character has a large, vibrant red flower on its head and is wearing a white dress with a blue ruffled collar. The other character has a blue ponytail and is also wearing a white dress with a blue ruffled collar. They are perched on a thick, brown tree branch. Below them, a large, dark grey fish with a prominent, long, yellowish-orange barb is swimming. The fish has a wide, open mouth and is looking towards the characters. The background is a light greenish-yellow color, suggesting an outdoor setting. The overall style is whimsical and colorful.

Într-un colț ferit
dormea un somn.
«Stimate domn,
nu cumva ați văzut
o broșă?»

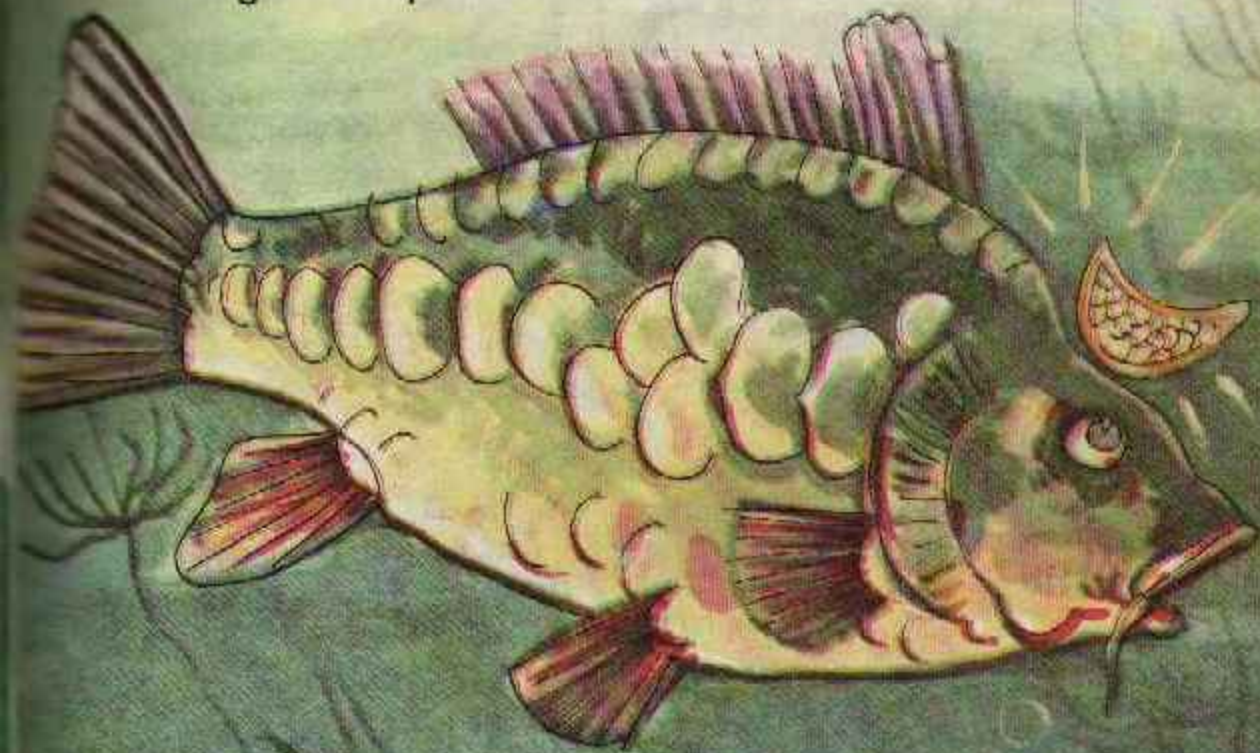
Ce boșă, care boșă?
Pasămite somnii
nu-l spun pe r.

Au mers o bucată de drum cu racul Dănilă, care zicea că știe el ceva, dar cînd au băgat de seamă că merg de-a-ndoaselea s-au lăsat păgubașe. Țițirel-țipar le-a îndrumat spre deltă unde, cică, e raiul peștilor.

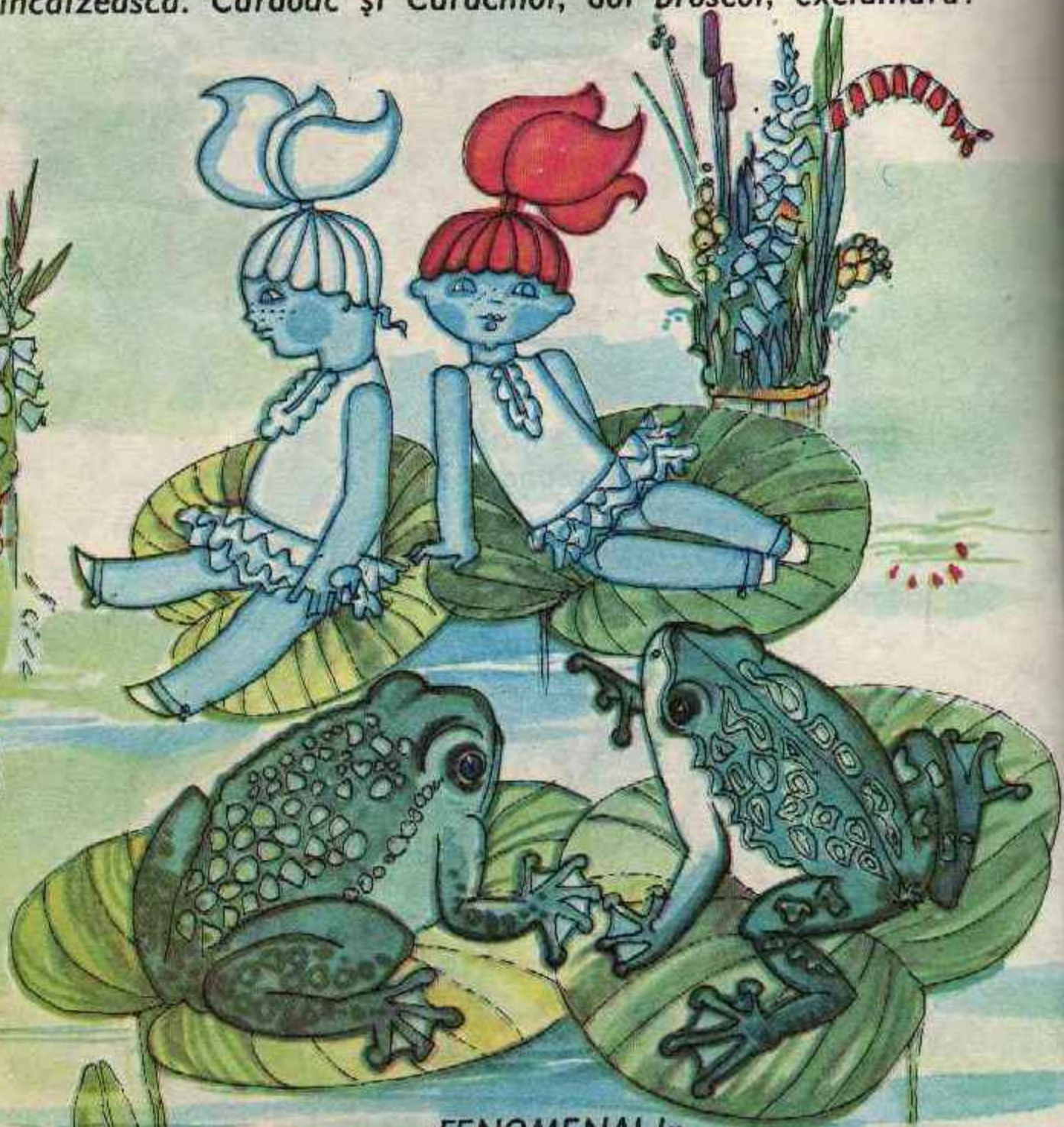

Dar broșa în formă de semilună
de mult nu mai era la mreață,
i-o furase Caliban Bibanul, care,
neputînd-o înghiți, o vînduse lui Guță Crap.
Împodobit cu ea se fălea, zicînd că el
e regele crapilor.

Ajunse în deltă, păpușile ieșiră puțin la suprafață să se încălzească. Caraoac și Carachioi, doi broscoi, exclamară:

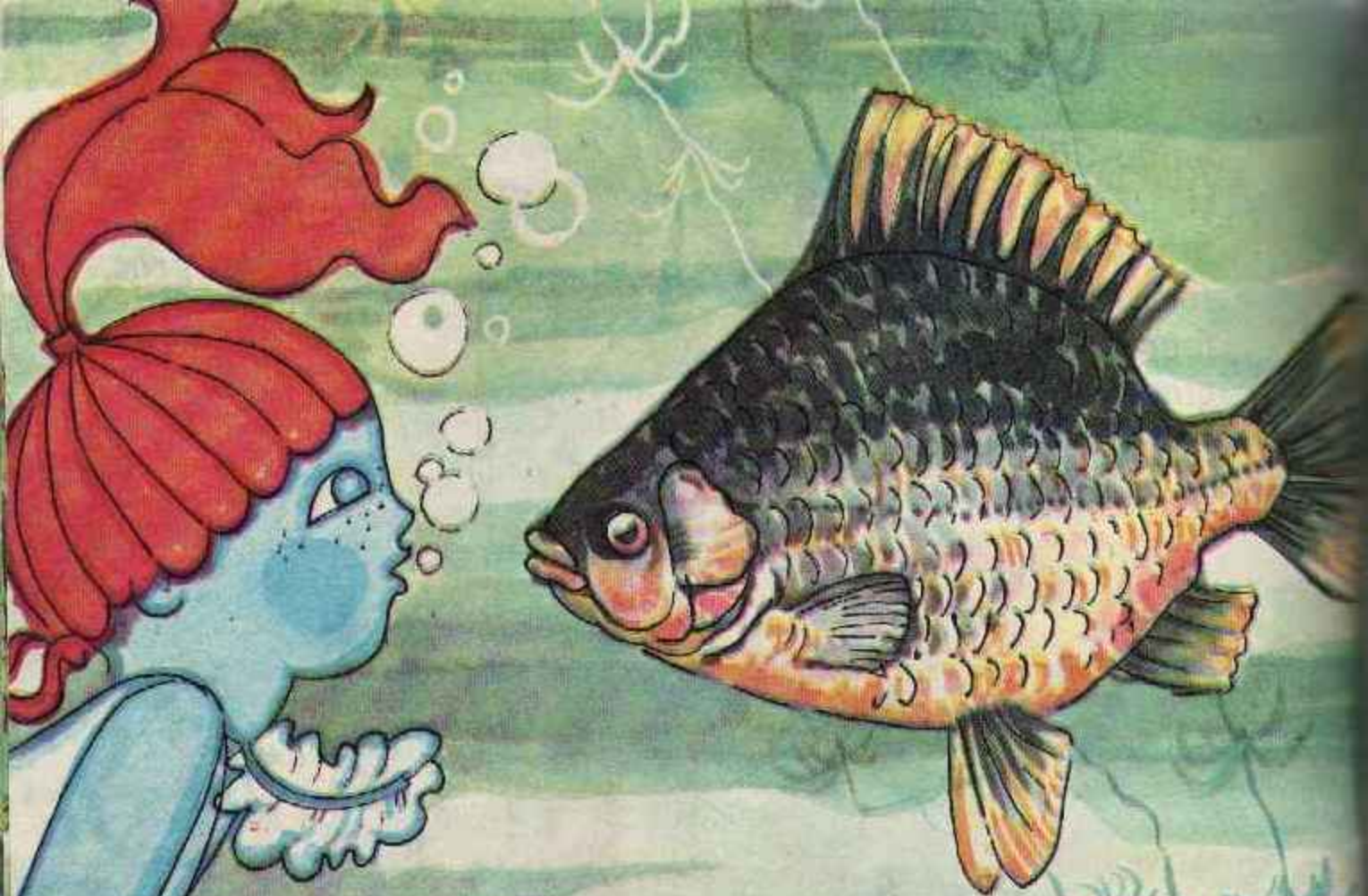

«FENOMENAL!»
Două păpuși albastre cu
rochii de voal.

Șalău-Ciine-rău
și
Știuca-Năluca
făceau un concurs
foarte urât:
cine înghite
mai mulți peștișori
pe minut.

Arbitru:
un caras,
destul de gras.

— N-ai văzut tu semiluna?
întrebă Betiluna pe o caracudă
galbenă și udă.

— Eu? nu! Poate știe Lin, Doctor plin,
ce șade-n nămol. El e prieten cu toți.

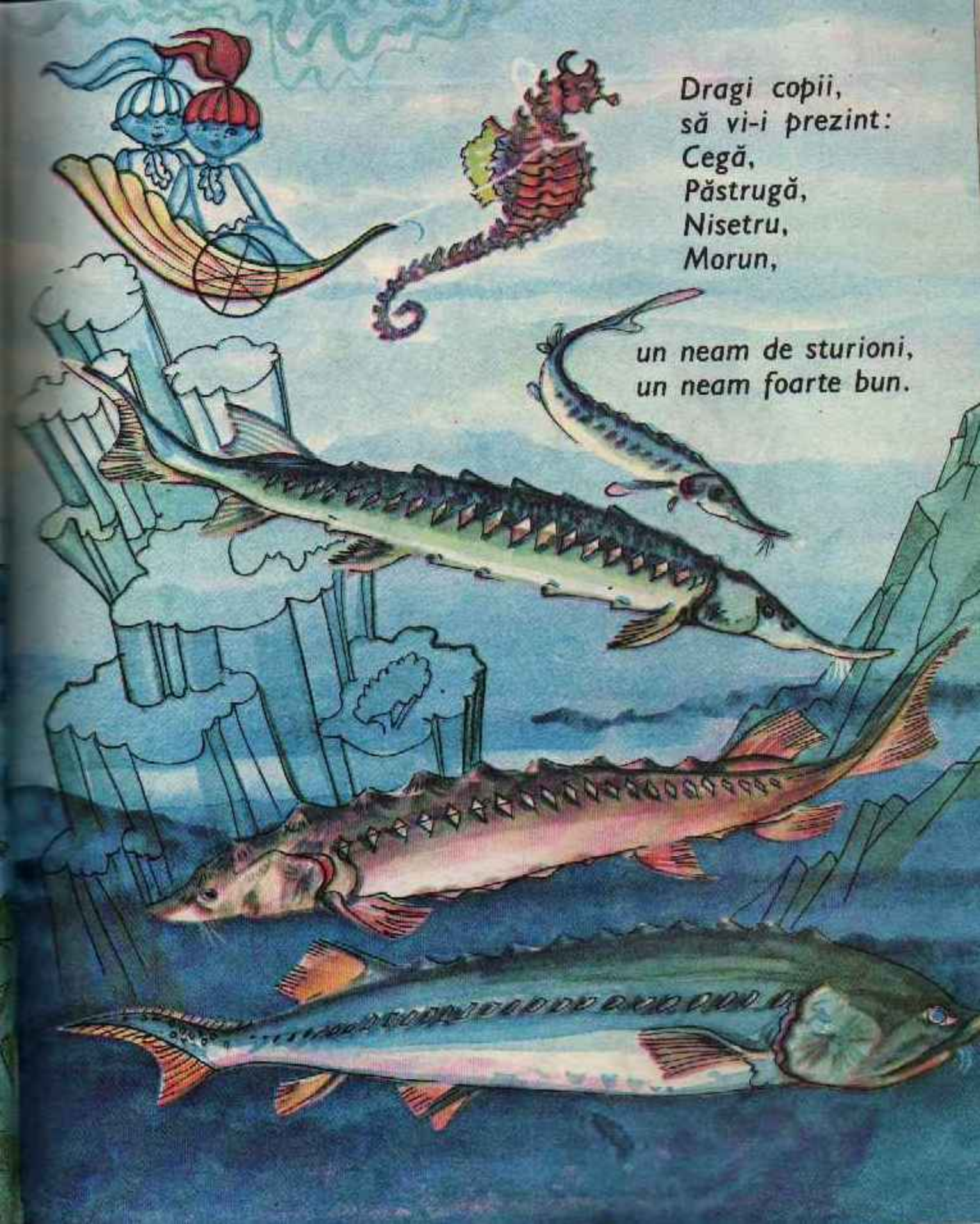

Trei obleți
mai isteți
ca alți obleți
ziceau:

«Duceți-vă,
dragă, la mare,
apa e mai
limpede și
lumea mai luxoasă,
acolo trebuie să fie
broșa voastră».

La intrarea în mare, căluțul Hipocampus
parcă le aștepta de cînd
lumea cu trăsura lui.
E vesel și vorbăreț.

Dragi copii,
să vi-i prezint:
Cegă,
Păstrugă,
Nisetru,
Morun,

un neam de sturioni,
un neam foarte bun.

— Pește spadă,
ziua bună,
n-ai văzut o semilună?
— Nu-mi amintesc,
nu mă bag.
— Dă-l încolo, uite
un crab.

— Priviți un rechin, un pește hain, pe dînsul
mai bine îl ocolim! Și o tuliră printre meduze...

În timpul acesta, un guvid și c-un stavrid
și c-o hamsie trăgeau de bijuterie,
dă-mi-o mie, dă-mi-o mie!

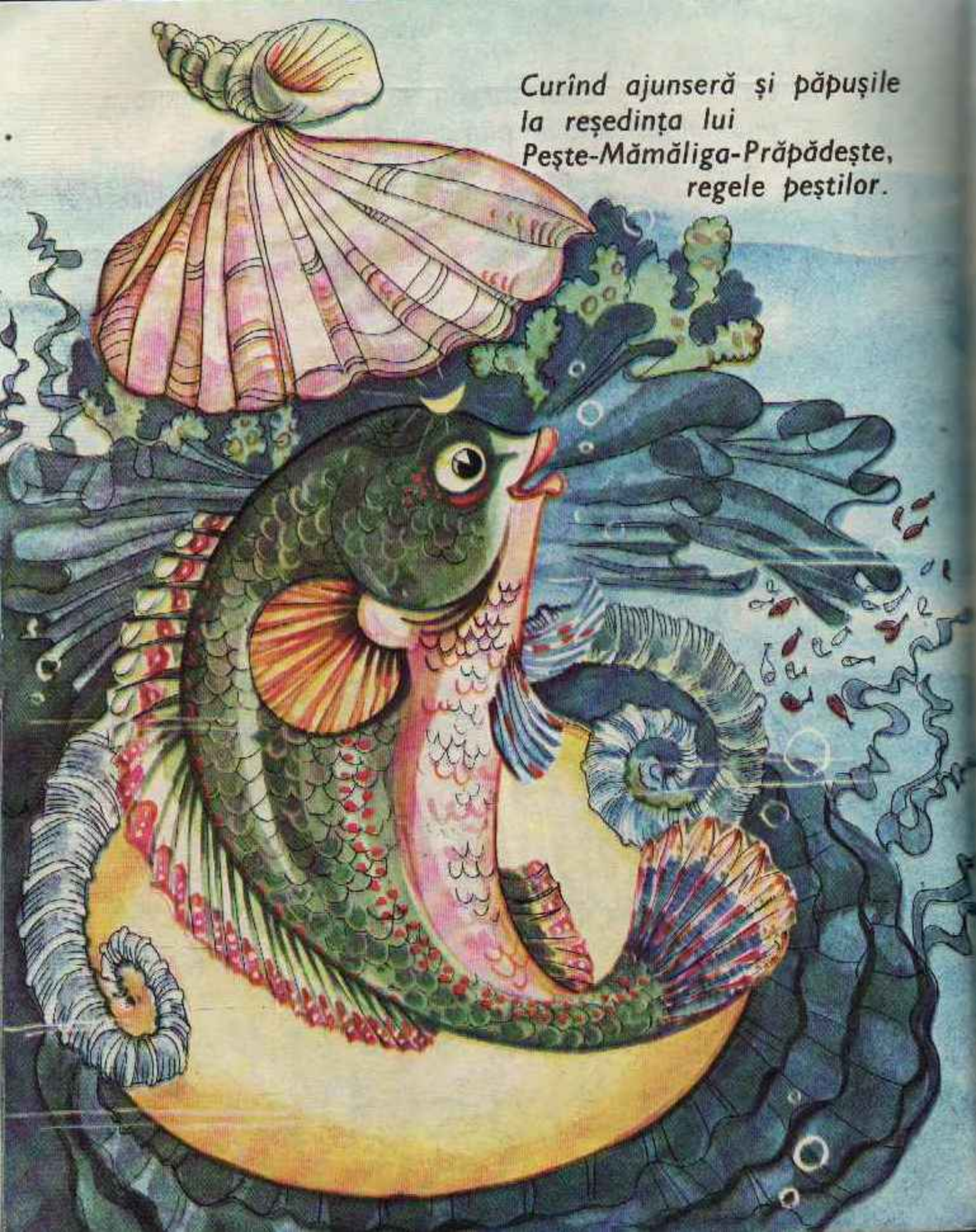

Un calcan și c-un zargan, prieteni buni chiar așa,
unul lung și celălalt plin de nasturi,
ziceau:

— Nu vă mai certați, mai bine o duceți
stăpînului nostru,
Pește-Mămăliga-Prăpădește.

Curînd ajunseră și păpușile
la reședința lui
Pește-Mămăliga-Prăpădește,
regele peștilor.

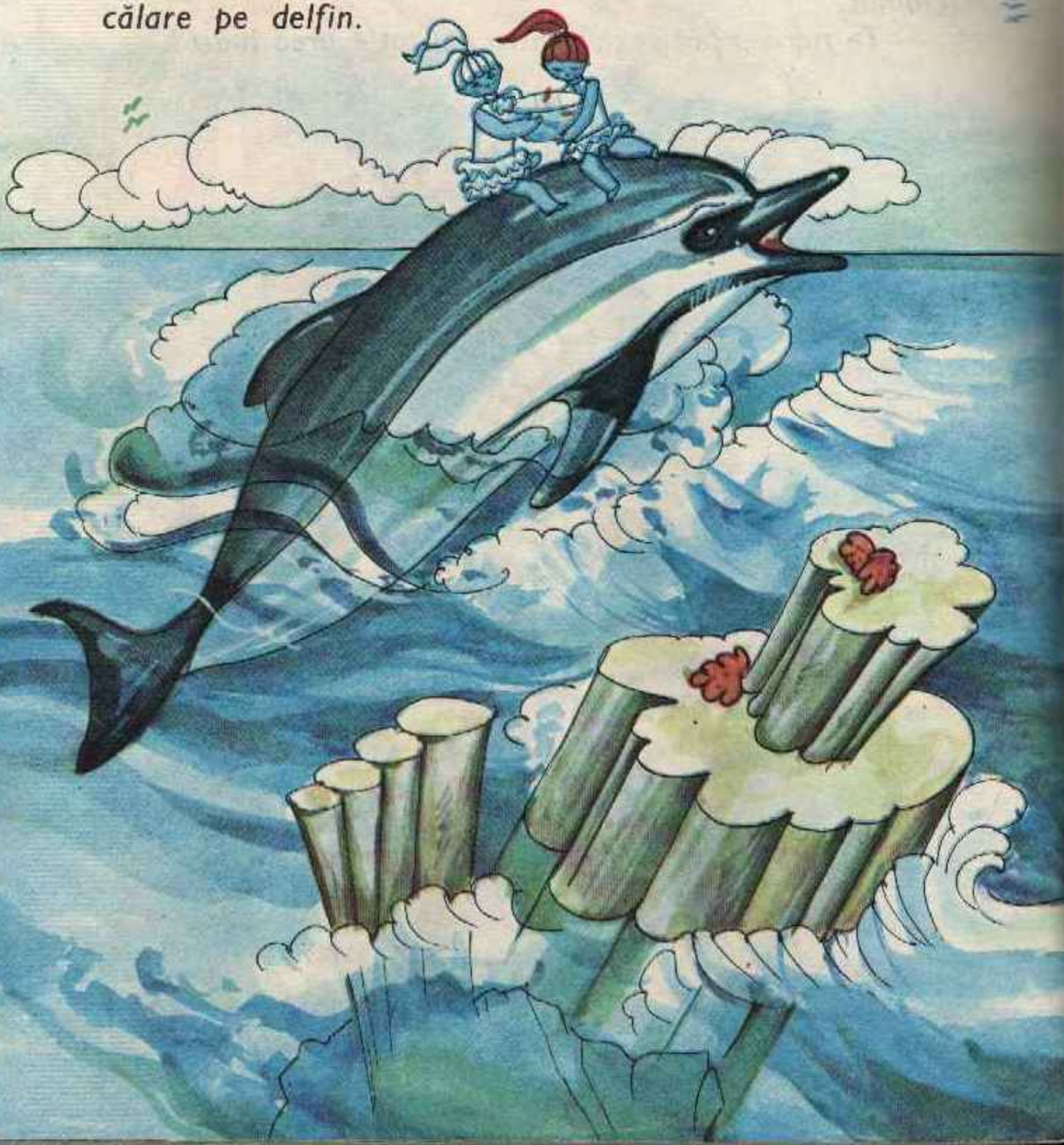

El șade, ziua și noaptea, pe o mămăligă mare, mare, adunată de prin undiți de peștii din lumea întreagă. Era împodobit cu semiluna și îi stătea atât de bine, încât Dora Minodora a exclamat:

— Te rog s-o păstrezi, pentru noi tot e prea mare!

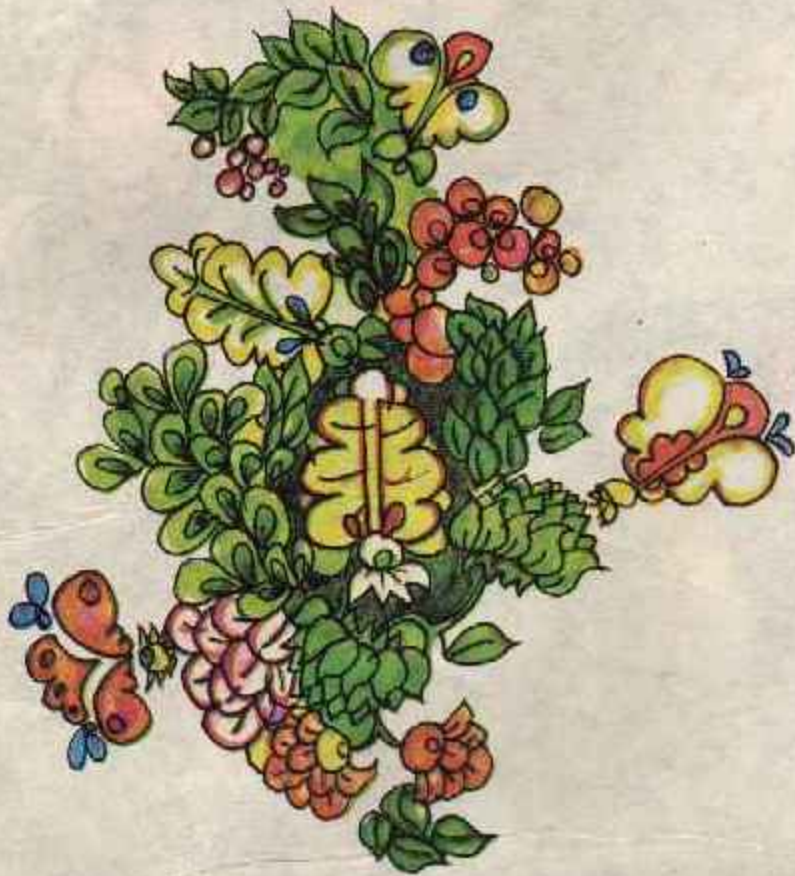

Atunci Pește-Mămăliga-Prăpădește, regele peștilor,
le-a dăruit, spre mulțumire, un vas cu pești ornamentali
și le-a trimis de unde vin,
călare pe delfin.

Stau păpușile,
se uită în
acvariu
și-și amintesc:
«Ohoho! ce mare
întîmplare!»

Anamaria
Smigelschi

Luna
Betiluna
și
Dora
Minodora

EDITURA
ION CREANGĂ